

Att
välja
valp

JAG SKA BLI JÄGARE.
Thomas har lovat Pongus
att så småningom få bli
jägare och jaga både
hare och rådjur.

TRISS I KÄRLEK. Thomas Petersson och sambon Anna-Karin Palmgren bestämde sig för att skaffa hund. Efter mycket om och många men hittade de beaglen Pongus som de köpte över telefon, de hade aldrig sett honom förut. Ett sätt att köpa valp de inte rekommenderar till någon.

Komikern Thomas Petersson:
“Pongus blev en riktig lyckträff!”

Komikern Thomas Petersson planerade ett år innan men trots det blev det ingen valp. De uppfödare han kontaktat hade båda skendräktiga tigar. I stället blev det hastigt beslut över telefonen. “Vi köpte grisen i säcken”, säger Thomas.

TEXT HANS P.A. KARLSSON FOTO PATRIK BERGENSTAV

Spelar i farser
Namn: Karl Thomas Petersson.
Född: 24 augusti 1962.
Bor: Halmstad.
Familj: Sambo Anna-Karin Palmgren, två barn från tidigare äktenskap.
Hund: Pongus, beagle.
Yrke: Komiker, farskskådespelare.

Komikern och farskskådespelaren Thomas Petersson trivs bäst på en scen framför en livepublik. Många tycker att hans karaktäristiska halländska och skarpsinniga resonemang i monologerna är något av det roligaste Sverige har. Men jobbet innebär ofta långa resor.
– Vi har två katter där hemma och de är ganska oberoende av oss, de klarar sig även om man är borta två, tre dagar. Men min sambo var sugen på en hund och vi fattade väl beslutet relativt snabbt. Det roliga med hundar är ju att de blir en mer trogen vän. Katter är så egensinniga, de kommer och går som de vill, säger han.

hundar förut. Tanken är att även Pongus ska få jaga så småningom, framför allt hare och rådjur. Men det var inte bara därför som valet av hund föll på en beagle.
– Vi ville ha en lagom hund att ta med oss när vi reser. En mindre hund är lättare att ha på hotellrum. En beagle ska också ha bra karaktär, de tycker om andra hundar, tycker om barn, visar ingen aggressivitet eller är nervösa. De är stabila, men möjligen lite envisa. Sedan kräver de mycket motion och intellektuell stimulans och det passar både mig och Anna-Karin eftersom vi bor på landet.

THOMAS PETERSSON ÄR UPPVÄXT på en gård utanför Halmstad där fadern har haft jakt-

SAMBON ANNA-KARIN PALMGREN och Thomas var överens om att en beagle var rätt för dem och redan i maj 2007 började sökandet efter en uppfödare. De fastnade för en utanför

TUR ATT DE RINGDE!
Beagleköpet var planerat till sommaren 2008 men efter att två tikan visat sig vara skendräktiga, köpte de Pondus över telefon.

MYCKET SKOJ, THOMAS! Thomas tränar lystring med Pondus, som inte ser ut att uppskatta komiken.

VILKEN LYCKOTRÄFF.
För Anna-Karin var det kärlek vid första ögonkastet. "Han var den finaste av valparna. Han är en riktig lyckoträff!"

"Struttande, hjulbent och stöddig, självklart ska han heta Pondus"

TITTA VAD JAG KAN!
Pondus imponerar på matte & husse med att gå på bakbenen.

HOPPSAN, inte titta! Beaglen Pondus fångad i en situation då man helst vill bli lämnad i fred.

► Köping och en annan i närheten av Lund.

– Vi satte upp oss på deras listor ett år i förväg eftersom vi tänkte ha hunden först sommaren 2008. Vi ville planera i god tid och att allt skulle bli rätt från början. Men det blev ett långt år för mig. Jag pratade om hunden hela tiden, berättar Anna-Karin.

MED EN VALP I BÖRJAN av sommaren skulle även Thomas kunna vara hemma och mer delaktig. Då är farsspelandet över och som-

Många tikan blir skendräktiga

Man räknar med att 40 procent av alla tikan drabbas av skendräktighet, ett fenomen där tiken själv tror att hon ska bli mamma och uppvisar alla fysiska och psykiska tecken på det. Skendräktighet är ingen sjukdom utan tikens hormonella beredskap för att vårda och ge di åt valpar. Källa: Agria, djurförsäkring

marens turnéer har inte kommit i gång. Men i mars, samma vecka som kullen skulle komma, fick de ett telefonsamtal från uppfödaren utanför Köping. Tiken var skendräktig och det fanns inga valpar.

– Det var snopet. Anna-Karin satt och väntade på att samtalet om en lyckad nedkomst skulle komma och sedan får vi veta det här. Samma dag får vi e-post från den andre uppfödaren utanför Lund. Det fanns inga valpar i den tiken heller, säger Thomas.

ETT NYTT SÖKANDE drog igång och personer som de tidigare hade varit i kontakt med ringde och hänvisade till ett par andra uppfödare som hade några valpar kvar. Men hos den ene var valparna redan reserverade och hos den andra fanns det villkor om att hunden både skulle jaga och få delta på utställningar.

– Jakten var vi redan med på, men vi var inte så intresserade av att gå på utställningar. Då fick vi kontakt med en åttioårig dam utanför Fagersta som hade fött upp beaglar i

femtio år. Hon hade bara en liten kvar. Vi visste inget om henne, hade inte sett några bilder, men bestämde oss direkt över telefonen. Vi köpte grisen i säcken, berättar Thomas.

FÖRRA ÅRETS DIGGILOO-TURNÉ hade precis startat, där Thomas Petersson medverkade för femte gången, och den helgen blev det ett fasligt körande mellan premiären i Ronneby och Kristianstad, hem till Halmstad på natten och ett par timmar senare upp till Fagersta och hämta hunden, tillbaka till Halmstad och sedan ut igen till nästa show i Göteborg. Men Anna-Karin lyser vid minnet.

– Det var kärlek vid första ögonkastet, han var den finaste av valparna. Allt som hänt var meningen för att vi skulle få just honom, han är en riktig lyckoträff, säger hon.

I DET LÄGET HADE de malt ner en lång lista på namn till tre möjliga alternativ: Stellan, Malte och Pondus.

– Jag har en serietidning som heter Pondus

Beaglen är envis och självständig

En jakthund med social förmåga. Används till att jaga i flock med andra hundar och den har en utpräglad instinkt att följa vilt. Beaglen är mycket självständig och envis vilket kräver en förare som kan styra. Det är en hund som fungerar bra som familjemedlem men som måste få arbeta med det den avlats fram för. Ingenting för den som är ointresserad av jakt alltså.

som jag tycker om. Dessutom är Pondus en god egenskap och när vi såg honom komma struttande fram på sina tassor, han var hjulbent, kavat och stöddig, då såg vi att det var Pondus han skulle heta, säger Thomas.

Eftersom Thomas varit så mycket på resande fot är det Anna-Karin som tagit hand om Pondus mest de första veckorna. Under sommaren var det Diggiloo-turnén och under

hösten var det repetition inför farsen *Kuta och kör* på Lorensbergsteatern.

– Valptiden vill man inte vara utan men samtidigt är det skönt när den är över. Men då kommer man säkert att tänka tillbaka på hur go och mysig han var. Det är ju så. Nu är det nog sjuttio procent av Pondus uppfostran som ligger på Anna-Karin, resten ligger på mig, jag får den roliga delen, skrattar han.

Det har fungerat bra eftersom Anna-Karin, som är med i farsen, började sina repetitioner i oktober. Det gav möjlighet för henne och Pondus att gå en valpkurs i Oskarström.

– Det var roligt för Pondus att få träffa andra valpar. Han har lärt sig sitta, ligga, stanna och inte dra i kopplet. Det krävs mycket tid för sådan träning, det går inte under en vanlig kissrunda, säger hon.

Både Thomas och Anna-Karin är överens om att det mesta har gått över förväntan. Alla valpar tuggar på saker och han får i sig både det ena och det andra, men med tiden har han allt mer börjat lyssna på ett Nej.

I väntan på en beagle

■ Det är ingen direkt väntetid för en beagle om du inte vill ha särskilda jaktmeriter i stamtavlan. Du kan läsa mer på www.svenskabeagleklubben.se.

– Pondus är jättelugn. Han sover i vårt rum och har lärt sig att lita på oss. En del varnade för att beaglar har lätt för att rymma, men om de bara får sin motion och sin intellektuella utmaning och stimulans så är de lugna och fina, säger Thomas.

Ibland får Pondus följa med på turne. I höst har han varit i Göteborg när husse och matte spelat fars och när Diggiloo-turnén stannade till på Läckö slott i somras fanns Pondus med. Alla artister blev tokiga i honom.

– Det är ju så med beaglevalpar, säger Anna-Karin som den självklaraste sak i världen. ■